

на и сега още поблѣднява, като разказва за идването на Сулеймана въ Градецъ. Щаба си Сулейманъ държалъ строго, тъй щото въ съседната стая офицеретъ ходели на прѣсти и шепнели по между си. Вечеръта прекарахъ при подполковника Куртянова.

5-ий ФЕВРУАРИЙ.

Обѣдвахъ при ротмистра Крангелса, а послѣ обѣдъ всички наедно обиколихме и се запознахме съ българската частъ на селото, дѣто на свършетъкъ се нагледахме народно хоро, случайно направено по моравата край брѣга на рѣката.

Нашитъ момци опълченци вземаха дѣятелно участие въ хорото, сетнѣ играха на миженка, съ което много насмѣшиха дѣцата, които се бѣха понакачили, за да гледатъ по добрѣ, по дърветата насколъ моравата; не ще и дума, че почти всичкото население на Градеца бѣше събрано тукъ. Вечеръта прекарахме въ къщата на гостоприемния майоръ Тугановъ. Любопитно е това, че Тугановъ е родомъ черкесинъ и има много роднини между черкеситъ; той се е възпитвалъ въ единъ отъ кадетскитъ корпусе.

6-ий ФЕВРУАРИЙ.

Рано сутренъта тръгнахме съ подполковника Куртянова къмъ Жеравна, дѣто е расположена 1-та дружина; тя бѣше отъ найнапрѣдъ въ Медвенъ, нъ отъ сетнѣ се научихме, че с. Медвенъ се намира въ неутралния поясъ, тъй щото, при всичкитъ молби отъ страна на жителитъ, дружината трѣбваше да се премѣсти.

Като преминахме рѣката прѣзъ Градецъ, тръгнахме по лѣвия ѝ брѣгъ до голѣмото и богато село Катуница.

Тукъ рѣката страшно бързи, по брѣга набити колове и изповалени дѣ да си сж дървета, искубани изъ корень. Азъ забѣлязахъ на нѣколко колове волски скелети. Това ще сж отъ неосторожнитъ удавени. Отъ Катуница пѣтя завива на дѣсно въ горъта и пресича много хубаво едно джбово бравище. Слѣдъ това иде другъ единъ доста високъ върхъ, изригнать цѣлъ въ насипе; почти на самия върхъ камънетъ се